

Přátelé

Na věži radnice
mlčky se otáčí
větrný kohout

Na židli u stolu
v království z písmenek
mlčky se otáčím já

Oba jsme za ta léta omšeli a zrezlí
občas si myslíváme kam jsme to jen vlezli
spojenci nezvyklí
už jsme si přivykli

Vítr si s námi točí na jediný nádech
jemu to v nohou skřípe a mně praská v zádech
náhodní sousedé
máváme na sebe

Ty za tím oknem –
Ty tam na té báni –
není nám do zpěvu ani do kokrhání
dokud se vidíme
dokud se zdravíme
zatím dobrý

Hej kamaráde jsi tam někde ještě?
Zvládáš to horko mlhy vichřice a deště?
Máš-li strach ze zimy
nestyd' se
řekni mi

Zatím dobrý?